

Badesteder, hvor der om Sommeren ligger en stor Mængde Mennesker. Men desuden er der navnlig til den østligste og vestligste Plads, nemlig Lønstrup og Blokhus, en meget stor Lysttrafik om Søndagen. Naar der forleden blev skrevet i et Blad, at Badegæsternes Antal kunde anslaaes til henimod 400 i Sommermaanederne, er det en ren forkert Fremstilling af Forholdet, for der er mange flere, der ligge ved Vestkysten i Badesæsonen, og der er mange Helligdage, hvor Lysttrafikken til en af disse Pladser løber op til Hundrede og derover.

Dette Projekts Gennemførelse vil altsaa have betydelig Interesse for Egnen, ikke alene som nævnt for Landbruget, men ogsaa for Fiskerne, der derved ville faa meget lettere ved at afsætte deres Fangst, og den Udvikling, Fiskeriet langs hele Vestkysten har undergaaet ved Anskaffelsen af Motorbaade, vil dette Forslags Gennemførelse sikkert bidrage til yderligere at fremme. Jeg vil derfor anbefale det paa det bedste til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre.

Forinden jeg slutter, vil jeg sige et Par Ord om den Tanke, som har faaet Udtryk i Forslaget, Tanken om en Værdistigningsskat. Der er jo af de fleste Talere udtalt Glæde over denne Tanke, og det er muligt, at vi ogsaa skulle den Vej. Naar en hel Del Talere have sammenlignet den med det Princip, som er gennemført ved Slangrupbanen, og naar der fra anden Side er peget paa Henry George-Foreningens Skatteteori, maa jeg sige, at det forekommer mig, at det, her er foreslaaet, ligger paa en Maade midt imellem de to Ting. Ved det Princip, som er indført ved Slangrupbanen, er der nemlig for det første det at bemærke, at det er fuldt ud Frivillighedens Princip, idet der, saa vidt jeg har forstaaet, var fuld Enighed om, at Ejerne af de Arealer, hvor igennem Banen kom til at gaa, forinden Anlægget blev udført, forpligtede sig til at afgive en Del af Værdistigningen til Anlægget, altsaa, det var, saa vidt jeg kan forstaa, en Overenskomst, der i Forvejen blev truffen og en Betingelse for, at Forslaget kunde gennemføres. For det andet er der den Forskel, at det først er ved Salg af Ejendommene, de skulle afgive de 30 pCt. Det er jo en meget stor Forskel fra det, som her foreslaas, hvorefter Værdistigningsafgiften skal træde i Kraft, ikke alene naar der foregaar Salg, men saa snart Værdistigningen er konstateret. Det er noget ganske andet. Hvis vi skulle til at

gennemføre dette Princip, tror jeg, det vil blive nødvendigt at gaa frem med den størst mulige Varsomhed for ikke at vække Befolkningens Uvillie. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) sagde, at ingen Skatter ere populære. Nej, det vide vi meget godt, men det forekommer mig, at hvis vi skulle den Vej, hvad jeg ikke paa nogen Maade vil benægte, maa vi, som sagt, gaa frem med størst mulig Varsomhed.

Naar der fra Georgeisternes Side udtales Glæde over, at dette Princip har faaet Udtryk i det foreliggende Forslag, maa jeg sige, at det forekommer mig, at der ogsaa er en meget stor Forskel paa det, som her foreslaas, og det, Georgeisterne ønske, thi saavidt jeg ved, ønske de at faa gennemført en fast og vedvarende Grundskat, hvis Beløb udelukkende opkræves af Staten, men det er slet ikke det, dette Forslag gaar ud paa. Det gaar ud paa, at der skal opkræves en Skat, men denne Skat gaar ikke i Statskassen, men til de Institutioner, som have ydet Bidrag til vedkommende Banes Gennemførelse, nemlig Staten, Amtskommunen, Sognekommunerne, Bykommunerne og private. Det er jo noget ganske andet. Det er ikke en Grundskat i den Forstand, som Georgeisterne ønske. Hvad der her foreslaas er altsaa, som jeg sagde før, noget, der ligger midt imellem Slangrupbanepriincippet, og det, som Georgeisterne ønske, men det er jo muligt, at dette kan danne Overgangen til en fast og vedvarende Grundskat, og for saa vidt vi skulle den Vej, kan det maaske være rigtigt nok at begynde nu.

Naar der fra flere Sider har været sagt: Hvorfor skulle vi netop nu tage fat paa dette System, vil jeg svare, at for saa vidt vi skulle den Vej, er der selvfølgelig ingen Grund til at vente længere. Men jeg tror, at hvis vi skulle have Udsigt til at gennemføre dette Forslag, maa vi nøjes med at gøre det paa den Maade, at Afgiften kun skal erlægges, naar der har fundet Salg Sted. Jeg forstaaer ikke, hvordan det ellers skal ordnes med Prioritetshaverne. For saa vidt som den Afgift, her skal erlægges, ikke kan betales kontant, men blive ved at hvile paa Ejendommen med paaløbende Renter og Renters Rente, med Fortrinsret for alle andre Hæftelser, hvorledes skulle de vedkommende saa ordne Forholdet med deres Prioritetshavere? Jeg tror derfor, at vi skulle gaa frem med størst mulig Varsomhed ved Gennemførelsen af dette Princip, og jeg mener, som sagt, at det ikke lader sig gøre at gennemføre det